

II

(Ανακοινώσεις)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΘΕΣΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΛΟΙΠΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Μέτρα που θεωρούνται εξίσου αποτελεσματικά με το άρθρο 4 της οδηγίας κατά της φοροαποφυγής

(2018/C 441/01)

1. Γενικές παρατηρήσεις

Το άρθρο 4 της οδηγίας κατά της φοροαποφυγής (εφεξής «ΑΤΑΔ») ⁽¹⁾ απαιτεί από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν κανόνες περιορισμού της έκπτωσης των τόκων, οι οποίοι πρέπει να μεταφερθούν στο εθνικό δίκαιο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2018 ⁽²⁾.

Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 6 της ΑΤΑΔ, «[...] κράτη μέλη τα οποία στις 8 Αυγούστου 2016 διαθέτουν εθνικά στοχευμένους κανόνες για να αποτρέπουν κινδύνους BEPS, οι οποίοι είναι εξίσου αποτελεσματικοί με τον κανόνα περιορισμού της έκπτωσης των τόκων που θεσπίζει η παρούσα οδηγία, μπορούν να εφαρμόζουν τους στοχευμένους αυτούς κανόνες μέχρι το τέλος του πρώτου πλήρους φορολογικού έτους από την ημερομηνία δημοσίευσης της συμφωνίας μεταξύ των μελών του ΟΟΣΑ στον επίσημο δικτυακό τόπο για ένα ελάχιστο πρότυπο όσον αφορά τη δράση 4 της BEPS, αλλά το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2024.»

Το άρθρο 10 παράγραφος 3 της ΑΤΑΔ προβλέπει ότι «τα κράτη μέλη που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 6 κοινοποιούν στην Επιτροπή, πριν από την 1η Ιουλίου 2017, όλες τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για να αξιολογηθεί η αποτελεσματικότητα των εθνικών στοχευμένων κανόνων για την πρόληψη κινδύνων διάβρωσης της φορολογικής βάσης και μεταφοράς κερδών (BEPS).»

2. Μέτρα που θεωρούνται εξίσου αποτελεσματικά με το άρθρο 4 της ΑΤΑΔ

Οι υπηρεσίες της Επιτροπής θεωρούν τους ακόλουθους κανόνες, όπως έχουν κοινοποιηθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, «εξίσου αποτελεσματικούς» με τους κανόνες περιορισμού της έκπτωσης των τόκων στο άρθρο 4 της ΑΤΑΔ. Τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να εφαρμόζουν τους κανόνες αυτούς σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 6 της ΑΤΑΔ:

- Ελλάδα – άρθρο 49 του ν. 4172/2013,
- Γαλλία – άρθρο 212 bis «code général des impôts (“rabo”）」,
- Σλοβακία – τμήμα 21a No. 595/2003,
- Σλοβενία – άρθρο 32 «zakon o davku od dohodkov pravnih oseb» (ZDDPO-2), και
- Ισπανία – (1) άρθρα 16 και 63 «Ley 27/2014, Del Impuesto Sobre Sociedades (territorio comun)» και (2) άρθρο 24 «Ley Foral 26/2016, Del Impuesto Sobre Sociedades» της Αυτονομίας της Ναβάρρα.

3. Κριτήρια για την αξιολόγηση της ίσης αποτελεσματικότητας

Με βάση τα κριτήρια αναφοράς που καθορίζονται στην ΑΤΑΔ, οι υπηρεσίες της Επιτροπής αξιολόγησαν (1) τη νομική συνάφεια και (2) την οικονομική ισοδυναμία των μέτρων που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη.

Η βασική παραδοχή για την εξέταση της νομικής ισοδυναμίας των κοινοποιηθέντων μέτρων ήταν ότι μόνο τα μέτρα που διασφαλίζουν τον περιορισμό της έκπτωσης του επιπλέον κόστους δανεισμού λαμβάνοντας υπόψη τους παράγοντες κερδοφορίας των φορολογουμένων μπορούν να θεωρηθούν εξίσου αποτελεσματικά ως προς τη στόχευση των υπερβολικών εκπτώσεων τόκων.

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1164 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2016, για τη θέσπιση κανόνων κατά πρακτικών φοροαποφυγής που έχουν άμεση επίπτωση στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς (ΕΕ L 193 της 19.7.2016, σ. 1).

⁽²⁾ Δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 1 της ΑΤΑΔ.

Η ανάλυση της οικονομικής ισοδυναμίας μεταξύ των κοινοποιηθέντων κανόνων και του άρθρου 4 της ATAD περιελάμβανε δύο κριτήρια.

Πρώτον, το κοινοποιηθέν μέτρο θα έπρεπε, ως ελάχιστη απαίτηση, να μην παράγει σημαντικά λιγότερα έσοδα από τον κανόνα περιορισμού της έκπτωσης των τόκων βάσει του άρθρου 4 της ATAD.

Δεύτερον, το κοινοποιηθέν εθνικό μέτρο θεωρήθηκε «εξίσου αποτελεσματικό» με το άρθρο 4 της ATAD όταν η εφαρμογή του θα οδηγούσε σε παρόμοια ή υψηλότερη φορολογική υποχρέωση για την πλειονότητα των μεγάλων επιχειρήσεων (όλες εκτός από τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις) σε σύγκριση με το εκτιμώμενο αποτέλεσμα βάσει του κανόνα περιορισμού της έκπτωσης των τόκων της ATAD.
